

Program studiów

Wydział:	Wydział Historyczny
Kierunek:	historia sztuki
Poziom kształcenia:	drugiego stopnia
Forma kształcenia:	studia stacjonarne
Rok akademicki:	2019/20

Spis treści

Charakterystyka kierunku	3
Nauka, badania, infrastruktura	5
Program	7
Efekty uczenia się	9
Plany studiów	11
Sylabusy	17

Charakterystyka kierunku

Informacje podstawowe

Nazwa wydziału:	Wydział Historyczny
Nazwa kierunku:	historia sztuki
Poziom:	drugiego stopnia
Profil:	ogólnoakademicki
Forma:	studia stacjonarne
Język studiów:	polski

Przyporządkowanie kierunku do dziedzin oraz dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się

Nauki o sztuce	94,0%
Pedagogika	2,0%
Nauki socjologiczne	2,0%
Nauki prawne	2,0%

Charakterystyka kierunku, koncepcja i cele kształcenia

Charakterystyka kierunku

Kierunek historia sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim jest realizowany nieprzerwanie od 1882 roku i jest najstarszym kierunkiem studiów o tym profilu na polskich uczelniach wyższych. Studenci nabywają wiedzę w zakresie historii sztuki (i w pewnym stopniu – innych nauk humanistycznych), umiejętności charakterystyczne dla historyka sztuki – opis, analiza dzieła sztuki, umieszczenie dzieła sztuki w szerokim kontekście kulturowym i artystycznym, inwentaryzacja zabytków, przygotowanie programów prac konserwatorskich, opracowanie recenzji dzieł sztuki, organizacja wystaw itp. oraz doświadczenie niezbędne do pracy w tym zawodzie (praktyki inwentaryzacyjne, udział w organizacji handlu antykwarycznego), doświadczenie w zakresie nauk pokrewnych, takich jak archeologia, architektura i urbanistyka i innych sztuk wizualnych (zajęcia fakultatywne) i do efektywnego funkcjonowania we współczesnym świecie (umiejętność pracy w zespole, selektywne pozyskiwanie informacji źródłowych, bibliograficznych i internetowych). Program studiów na kierunku historia sztuki jest jedynym programem na Uniwersytecie Jagiellońskim dającym wszechstronną i kompleksową wiedzę w zakresie dziejów sztuki i historii doktryn artystycznych we wszystkich epokach. Jako jedyny zapewnia też podstawowe umiejętności niezbędne w badaniach nad dziełami sztuki, wystawiennictwie artystycznym i popularyzacji wiedzy o sztuce.

Koncepcja kształcenia

Misją Instytutu Historii Sztuki UJ jest pomnażanie dorobku myśli teoretycznej i badań podstawowych w zakresie historii sztuki, kształcenie na najwyższym poziomie przyszłych kadr dla rozwoju społeczeństwa, przy zachowaniu dbałości o stałe podnoszenie jakości i sprawności działania. Wizja kształcenia w Instytucie Historii Sztuki służy realizacji dobrych zwyczajów i praktyk przyjętych na UJ przez pracowników dydaktycznych instytutu we współpracy z innymi wykładowcami z UJ oraz wybitnymi specjalistami w zakresie konserwacji zabytków, muzeologii i handlu antykwarycznego. Systematyczna współpraca z wiodącymi, krajowymi i zagranicznymi instytucjami edukacyjnymi, podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego i

sektora publicznego służy rozwojowi społeczeństwa. W badaniach naukowych szczególne znaczenie ma kwestia rzetelności i uczciwości naukowej oraz zagadnienia prowadzenia badań w wymiarze międzynarodowym. W procesie dydaktycznym szczególną wagę przywiązuje się do rzetelności badawczej, odpowiedzialności oraz kształcenia postaw obywatelskich. Dzięki podejmowanym działaniom, absolwenci Instytutu Historii Sztuki UJ zyskują wszechstronne przygotowanie do aktywności zawodowej na rynku pracy. Osią kształcenia jest realizacja opracowanego na potrzeby Instytutu Historii Sztuki UJ oryginalnego programu kształcenia, zakładającego szeroki rozwój intelektualny studenta. W ramach tego rozwoju przekazywana jest wiedza i umiejętności w zakresie nauk o sztuce i kształtowane są rzetelne postawy badawcze.

Cele kształcenia

1. Dostarczenie szerokiej wiedzy na temat dziejów sztuki dawnej i współczesnej, ze szczególnym uwzględnieniem sztuki europejskiej i polskiej.
2. Przekazanie umiejętności posługiwania się metodologią badań historyczno-artystycznych i nauk pokrewnych.
3. Przekazanie wiedzy na temat teorii sztuki i umiejętności jej wykorzystania w badaniach historyczno-artystycznych.
4. Przekazanie wiedzy i kształtowanie umiejętności w zakresie sporządzenia recenzji i w zakresie krytyki artystycznej oraz formowanie właściwych moralnych postaw, które winny cechować krytyka artystycznego.
5. Kształtowanie umiejętności teoretycznej i praktycznej organizacji wystaw i przedsięwzięć towarzyszących (edytorstwo itp.)
6. Przekazanie podstawowej wiedzy w zakresie pedagogiki artystycznej w instytucjach edukacyjnych.
7. Przekazanie wiedzy w zakresie nauk o kulturze i antropologicznych uwarunkowaniach dziedzictwa kulturowego
8. Kształtowanie właściwych postaw badawczych poprzez udział studenta w praktycznych badaniach nad dziełem sztuki.
9. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie badań nad sztuką.

Potrzeby społeczno-gospodarcze

Wskazanie potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia kierunku

Kierunek odpowiada na wyzwania nowoczesnego społeczeństwa, w którym olbrzymią rolę odgrywa komunikacja społeczna poprzez szeroko rozumianą kulturę wizualną. Kształtowanie kompetencji miękkich podczas studiów z historii sztuki ukierunkowanych na pracę zespołową, komunikację interpersonalną, umiejętność abstrakcyjnego myślenia, analizę i kojarzenie pozornie odległych od siebie faktów sprawiają, że absolwent historii sztuki staje się pożądanym pracownikiem nawet w instytucjach pozornie niezwiązanych bezpośrednio z działalnością historyczno-artystyczną. W Polsce ujawniła się ostatnio duża luka pokoleniowa w kadrach muzealnych i związanych z ochroną zabytków, wzmagana dodatkowo przez otwieranie nowych licznych muzeów i intensyfikowanie działań w zakresie opieki nad zabytkami, dziedzictwem artystycznym przez instytucje samorządowe. Ważnym wyzwaniem jest więc wypełnienie tej luki możliwie wszechstronnie wykształconymi specjalistami. Dużym polem dla pracy historyków sztuki jest także rozwijający się handel antykwaryczny, który wymaga kompetentnych i właściwie uformowanych znawców sztuki. Wiedza o kulturze artystycznej jest obowiązkowym przedmiotem w liceach ogólnokształcących, sporo osób wybiera także historię sztuki jako przedmiot maturalny. Niezbędne jest więc kształcenie kompetentnych nauczycieli do przekazywania wiedzy z historii sztuki. Duża ilość absolwentów historii sztuki jest zatrudniana w różnorodnych firmach na stanowiskach wymagających indywidualnej aktywności i twórczego myślenia.

Wskazanie zgodności efektów uczenia się z potrzebami społeczno-gospodarczymi

Efekty uczenia się są zgodne z potrzebami społeczno-gospodarczymi, ponieważ każdemu cywilizowanemu społeczeństwu potrzebni są wykształceni młodzi ludzie, a w szczególności humaniści, którzy dzięki kompetencjom miękkim potrafią wytyczać nie tylko cele własne, ale także formułować plany i strategie w różnorodnych dziedzinach życia społecznego.

Nauka, badania, infrastruktura

Główne kierunki badań naukowych w jednostce

Badania nad sztuką późnoantyczną, wczesnochrześcijańską, bizantyjską w basenie Morza Śródziemnego. Badania nad sztuką pobizantyjską na terenie Europy i Polski. Badania nad sztuką średniowieczną w Europie i Polsce: a) badania nad architekturą i rzeźbą wczesnośredniowieczną; b) badania nad ikonografią średniowieczną; c) studia nad portretem; d) badania architektury gotyckiej w Europie; e) badania średniowiecznego rzemiosła artystycznego; f) badania nad malarstwem witrażowym; g) badania nad kulturą artystyczną Krakowa w kontekście porównawczym; h) badania nad ikonografią Jagiellonów i funkcjami propagandowymi sztuki na dworach władców tej dynastii; i) badania nad topografią sakralną zespołów klasztornych w Polsce. Badania nad sztuką nowożytną na terenie Europy i Polski: a) badania nad architekturą renesansową w Polsce; b) badania nad europejskim malarstwem renesansowym; b) badania nad architekturą, programami treściowymi i ikonografią barokową; c) studia nad ikonografią malarstwa nowożytnego; d) studia nad sztuką na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej; e) badania nad europejską i polską rzeźbą barokową i rokokową; f) studia nad teorią i metodologią nowożytnej ornamentyki i grafiki ornamentальной; g) studia nad nowożytną architekturą rezydencjonalną w Polsce; h) badania nad teorią architektury nowożytnej w Polsce w kontekście europejskim; i) studia nad nowożytnym rzemiosłem artystycznym; j) badania nad europejską grafiką reprodukcyjną i ornamentálną i jej wpływ na sztukę polską. Badania nad sztuką od XIX do XXI wieku: a) badania nad sztuką francuską XIX wieku; b) badania nad malarstwem akademickim w Europie; c) badania nad architekturą sakralną i świecką w XIX wieku; d) badania nad sakralną sztuką i topografią architektury Krakowa; e) badania nad witrażownictwem polskim w XIX i 1. poł. XX wieku; f) badania nad programami treściowymi, funkcjami propagandowymi i ikonografią XIX-wiecznej sztuki świeckiej; g) studia nad teorią sztuki średniowiecznej w historiografii XIX i XX wieku; h/ studia nad metodologią historii sztuki w szerokim kontekście kulturowym; i/ badania nad architekturą modernizmu, j/ badania współczesnej kultury wizualnej.

Związek badań naukowych z dydaktyką

Wszyscy pracownicy naukowo-dydaktyczni prowadzą nie tylko zajęcia o charakterze wykładów kursowych, ale w każdym roku akademickim przedłożona jest oferta wykładów monograficznych, wykładów konwersatoryjnych, czy konwersatoriów podczas których przekazywana jest studentom wiedza oparta na badaniach prowadzonych przez pracowników. Ponadto studenci biorą udział w pracach inwentaryzacyjnych i badawczych realizowanych w ramach grantów (inwentaryzacja zabytków w klasztorach na terenie Polski, inwentaryzacja dzieł sztuki na kresach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej, udział w wykopaliskach architektury wczesnopiastowskiej).

Opis infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia

Instytut dysponuje własnymi pomieszczeniami do prowadzenia zajęć dydaktycznych (5 sal wykładowych). Każde z tych pomieszczeń jest wyposażone w wysokiej jakości sprzęt audiowizualny: projektory stacjonarne i przenośne, laptopy, nagłośnienie, ekrany multimedialne. Biblioteka instytutu liczy prawie 50 tysięcy woluminów, dysponuje również sprzętem komputerowym pozwalającym korzystać z katalogu i baz on-line typu Jstor. Z uwagi na wysoką wartość i unikatowy charakter książek nie są one wypożyczane, ale czytelnia dysponuje wysokiej jakości skanerem pozwalającym studentom szybko kopiować wybrane fragmenty tekstów. W strukturze instytutu wyodrębniona jest również Fototeka, w której zgromadzono ok. 200 tysięcy fotografii archiwalnych, pozostających do dyspozycji pracowników i studentów (część zdjęć jest dostępna on-line). W dydaktyce są również wykorzystywane liczne odlewy gipsowe i ryciny oraz próbki materiałów budowlanych zgromadzone w instytucie. Część zajęć odbywa się w Muzeum UJ i w innych muzeach Krakowa (z którymi instytut ma podpisane umowy dotyczące odbywania zajęć, ćwiczeń i praktyk inwentaryzacyjnych) co umożliwia studentom bezpośredni kontakt z dziełami sztuki. Podobną możliwość zapewniają zajęcia prowadzone w kościołach i innych zabytkach w Krakowie i jego okolicach. Proces dydaktyczny jest również realizowany podczas ćwiczeń zabytkoznawczych na terenie Polski i za granicą, podczas których wykorzystywana bywa infrastruktura transportowa uniwersytetu. W trakcie realizacji jest adaptacja pomieszczeń w zabytkowych piwnicach instytutu na galerię sztuki, w której studenci będą mogli realizować

projekty wystaw.

Program

Podstawowe informacje

Klasyfikacja ISCED:

Liczba semestrów: 4

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

Opis realizacji programu:

Program studiów drugiego stopnia na kierunku historia sztuki realizowany jest w dwóch ścieżkach. Student już na I roku wybiera tok studiów i realizuje go przez 4 semestry. Pierwsza ścieżka to wariant ogólny, w ramach którego moduł dyplomowy zawiera seminarium główne - ogólne i seminarium poboczne na roku I, a następnie seminarium magisterskie ogólne na roku II. Zaliczenie tego seminarium na podstawie uczestnictwa w zajęciach, aktywności studenta oraz pracy złożonej w systemie APD jest warunkiem dopuszczenia studenta do złożenia egzaminu dyplomowego i zakończenia studiów z tytułem magistra. Druga ścieżka to możliwość wyboru przez studenta już na I roku specjalizacji kuratorskiej. Student wybiera wówczas seminarium poboczne i seminarium główne - kuratorskie, a na roku II - seminarium magisterskie - kuratorskie. Wybór specjalizacji łączy się również z koniecznością zaliczenia 4 dodatkowych zajęć z zakresu kuratorstwa. Podobnie jak w przypadku ścieżki ogólnej - uczestnictwo, aktywność oraz złożenie pracy w APD warunkują zaliczenie seminarium magisterskiego - kuratorskiego i dopuszczenie studenta do złożenia egzaminu dyplomowego. Brak warunków wstępnych określających wybór realizowanej ścieżki. Zależy to wyłącznie od wyboru studenta. Studenci ścieżki ogólnej realizują program studiów zaliczając zajęcia podzielone na 4 moduły: Moduł 1: Teoria i metodologia badań nad sztuką; Moduł 2: Wiedza o kulturze i dziedzictwie; Moduł 3: Moduł dyplomowy, Moduł 4: Moduł inne, natomiast studenci, którzy wybrali specjalizację kuratorską realizują program składający się z wymienionych 4 modułów oraz modułu kuratorskiego.

Liczba punktów ECTS

konieczna do ukończenia studiów	137
w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	126
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauki języków obcych	10
którą student musi uzyskać w ramach modułów realizowanych w formie fakultatywnej	95
którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	0
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	0

Liczba godzin zajęć

Łączna liczba godzin zajęć:

1204 ogólny, 1174 spec.
kuratorska

Praktyki zawodowe

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Nie dotyczy

Ukończenie studiów

Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca dyplomowa/egzamin dyplomowy/inne)

Podstawą ukończenia studiów jest zaliczenie seminarium dyplomowego oraz złożenie pracy magisterskiej w systemie APD, która musi uzyskać dwie pozytywne recenzje, aby student został dopuszczony do egzaminu dyplomowego. Pozytywny wynik egzaminu dyplomowego jest ostatnim warunkiem zakończenia studiów.

Efekty uczenia się

Wiedza

Kod	Nazwa	PRK
HSZ_K2_W01	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności zawodowej	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W02	Absolwent zna i rozumie terminologię nauk humanistycznych na poziomie rozszerzonym	P7U_W
HSZ_K2_W03	Absolwent zna i rozumie /ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki i innych nauk historycznych	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W04	Absolwent zna i rozumie /ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych i uzupełniających dla historii sztuki	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W05	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych powiązanych z historią sztuki, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych	P7U_W, P7S_WK
HSZ_K2_W06	Absolwent zna i rozumie /ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych obejmującą wybrane obszary dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych dla historii sztuki	P7S_WG, P7S_WK
HSZ_K2_W07	Absolwent zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie historii sztuki oraz pokrewnych dziedzin nauki i dyscyplin naukowych	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W08	Absolwent zna i rozumie /podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej	P7S_WG, P7S_WK
HSZ_K2_W09	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o kompleksowej naturze języka i historycznej zmienności jego znaczeń	P7U_W
HSZ_K2_W10	Absolwent zna i rozumie /ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym	P7S_WG

Umiejętności

Kod	Nazwa	PRK
HSZ_K2_U01	Absolwent potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy	P7S_UW, P7S_UO, P7S_UU
HSZ_K2_U02	Absolwent potrafi /posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki	P7U_U, P7S_UW
HSZ_K2_U03	Absolwent potrafi /umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową	P7S_UO, P7S_UU

Kod	Nazwa	PRK
HSZ_K2_U04	Absolwent potrafi /posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	P7S_UU
HSZ_K2_U05	Absolwent potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym	P7S_UU
HSZ_K2_U06	Absolwent potrafi /posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań	P7S_UO, P7S_UU
HSZ_K2_U07	Absolwent potrafi /posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach	P7S_UW, P7S_UK
HSZ_K2_U08	Absolwent potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie historii sztuki oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, w języku polskim i języku obcym, a także popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach kultury i jej instytucjach	P7S_UK, P7S_UU
HSZ_K2_U09	Absolwent potrafi /posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki	P7S_UK, P7S_UO
HSZ_K2_U10	Absolwent potrafi /posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, w zakresie historii sztuki lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	P7S_UK, P7S_UU
HSZ_K2_U11	Absolwent potrafi /ma umiejętności językowe w zakresie historii sztuki zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P7S_UK

Kompetencje społeczne

Kod	Nazwa	PRK
HSZ_K2_K01	Absolwent jest gotów do /rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	P7U_K, P7S_KR
HSZ_K2_K02	Absolwent jest gotów do /potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role	P7U_K, P7S_KO
HSZ_K2_K03	Absolwent jest gotów do /potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	P7U_K, P7S_KK, P7S_KO
HSZ_K2_K04	Absolwent jest gotów do /prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu	P7S_KK, P7S_KR
HSZ_K2_K05	Absolwent jest gotów do /aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania światowego dziedzictwa kulturowego	P7S_KR
HSZ_K2_K06	Absolwent jest gotów do /systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce	P7U_K, P7S_KO, P7S_KR
HSZ_K2_K07	Absolwent jest gotów do /potrafi współdziałać przy przygotowaniu i organizacji wystaw różnego typu	P7U_K, P7S_KR

Plany studiów

Na I roku studiów drugiego stopnia studenci wybierający profil ogólny realizują zajęcia obowiązkowe oraz grupę zajęć fakultatywnych wskazaną w tabeli. Na I roku w grupie zajęć fakultatywnych realizują seminaria (główne 60 h/15 pkt. ECTS oraz poboczne 60 h/12 pkt ECTS – wybrane spośród proponowanych przez IHS UJ. Seminarium poboczne musi odnosić się do dziejów sztuki z innego okresu niż seminarium główne.

Na I roku studiów (sem. 1 i 2) student ma obowiązek zaliczyć osiem wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup A, B, C, E, F (dwa z grupy E, dwa z grupy F, dwa z grupy A, jedno z grupy B i jedno z grupy C) (8 x 30 h = 240 h, 8 x 2 pkt = 16 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Semestr 1

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Dzieje myśli o sztuce	45	6,0	egzamin	O
Bezpieczeństwo i higiena kształcenia	4	-	zaliczenie	O
Antropologia kultury	30	5,0	egzamin	O
Seminarium poboczne	30	-	zaliczenie	F
Seminarium główne	30	-	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Język obcy lektorat	30	-	zaliczenie	F
Dzieje myśli o sztuce - ćwiczenia	30	3,0	zaliczenie	O
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie	F

Ścieżka: specjalizacja kuratorska

Studenci wybierają specjalizację kuratorską na I roku zapisując się na seminarium główne dla tej specjalności. Wybierający tę specjalizację realizują zajęcia obowiązkowe oraz grupę zajęć fakultatywnych, takie same jak w profilu ogólnym. Ponadto uczęszczają na zajęcia przeznaczone dla specjalizacji (w liczbie 4 wskazanych w tabeli jako obowiązkowe dla specjalizacji kuratorskiej - 150 godz./12 pkt. ECTS).

W semestrze 1, w grupie zajęć fakultatywnych realizują seminaria (główne kuratorskie 60 godz./15 pkt oraz poboczne 60h/12 pkt. ECTS). Seminarium poboczne musi dotyczyć sztuki innej niż współczesna. Realizują także zajęcia monograficzne. W ciągu I roku studiów (sem. 1 i 2) student ma do zaliczenia **siedem** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grupy **C-E-F-B** (**dwa z grupy C, dwa z grupy E, dwa z grupy F, jeden z grupy B**) (7 x 30 h = 210 h, 7 x 2 pkt = 14 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest

również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu - zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Seminarium główne dla specjalizacji kuratorskiej	30	-	zaliczenie	O
Seminarium poboczne	30	-	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie	F
Język obcy lektorat	30	-	zaliczenie	F

Na I roku studiów (sem. 1 i 2) student ma obowiązek zaliczyć **osiem** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup **A, B, C, E, F** (**dwa z grupy E, dwa z grupy F, dwa z grupy A, jedno z grupy B i jedno z grupy C**) (8 x 30 h = 240 h, 8 x 2 pkt = 16 pkt ECTS).

Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu - zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Semestr 2

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Metodologia historii sztuki	30	5,0	egzamin	O
Wykład w języku obcym z oferty instytutu i wydziału	30	4,0	zaliczenie	F
Seminarium poboczne	30	10,0	zaliczenie	F
Seminarium główne	30	15,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Metodologia historii sztuki - ćwiczenia	30	3,0	zaliczenie	O
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie	F
Język obcy lektorat	30	6,0	egzamin	F

Ścieżka: specjalizacja kuratorska

Na I roku studiów (sem. 1 i 2) student ma do zaliczenia **siedem** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grupy **C-E-F-B** (**dwa z grupy C, dwa z grupy E, dwa z grupy F, jeden z grupy B**) (7 x 30 h = 210 h, 7 x 2 pkt = 14 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów

następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie	F
Seminarium główne dla specjalizacji kuratorskiej	30	15,0	zaliczenie	O
Seminarium poboczne	30	10,0	zaliczenie	F
Krytyka artystyczna (spec. kuratorska)	30	2,0	zaliczenie	O
Język obcy lektorat	30	6,0	egzamin	F

Na II roku studiów drugiego stopnia studenci wybierający profil ogólny realizują zajęcia obowiązkowe oraz grupę zajęć fakultatywnych wskazaną w tabeli. W grupie zajęć fakultatywnych wybierają seminarium magisterskie (60 h/20 pkt ECTS) spośród proponowanych przez IHS UJ. Ponadto (sem. 3 i 4) student ma do zaliczenia **dwanaście** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup **A-B-C-D-E-F (po dwa z każdej z grup)** (12 x 30 h = 360 h, 12 x 2 pkt = 24 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Semestr 3

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym	30	-	zaliczenie	O
Badania praktyczne nad dziełem sztuki	30	4,0	zaliczenie	O
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Seminarium magisterskie (ogólne)	30	-	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne D	30	2,0	zaliczenie	F

Ścieżka: specjalizacja kuratorska

Student zapisuje się na seminarium magisterskie – kuratorskie (60 h/20 pkt. ECTS). Ponadto w toku II roku studiów (sem. 3 i 4) student ma do zaliczenia **siedem** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup **C-E-F-A (dwa z grupy C, dwa z grupy E, dwa z grupy F, jedno z grupy A)** (7 x 30 h = 210 h, 7 x 2 pkt = 14 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w

cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu - zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie F
Seminarium magisterskie dla specjalizacji kuratorskiej	30	-	zaliczenie O
Modele kuratorskie (spec. kuratorska)	30	-	zaliczenie O
Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna (spec. kuratorska)	30	2,0	zaliczenie O
Praktyka organizacji wystaw (spec. kuratorska)	30	2,0	zaliczenie O

Student ma do zaliczenia (sem. 1 i 2) **dwanaście** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup **A-B-C-D-E-F (po dwa z każdej z grup)** (12 x 30 h = 360 h, 12 x 2 pkt = 24 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu - zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Semestr 4

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji
Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym	30	7,0	egzamin O
Problemy współczesnej kultury wizualnej	30	4,0	egzamin O
Edukacja artystyczna w szkole	30	4,0	egzamin O
Prawo w ochronie własności intelektualnej	15	1,0	zaliczenie O
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne B	30	2,0	zaliczenie F
Zajęcia monograficzne D	30	2,0	zaliczenie F
Seminarium magisterskie (ogólne)	30	20,0	zaliczenie F

Ścieżka: specjalizacja kuratorska

Na II roku studiów (sem. 3 i 4) student ma do zaliczenia **siedem** wybranych przez siebie zajęć monograficznych z grup **C-E-F-A (dwa z grupy C, dwa z grupy E, dwa z grupy F,**

jedno z grupy A) (7 x 30 h = 210 h, 7 x 2 pkt = 14 pkt ECTS). Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu - zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do dyrektora instytutu ds. studenckich.

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	
Zajęcia monograficzne C	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne E	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne F	30	2,0	zaliczenie	F
Zajęcia monograficzne A	30	2,0	zaliczenie	F
Modele kuratorskie (spec. kuratorska)	30	6,0	egzamin	O
Seminarium magisterskie dla specjalizacji kuratorskiej	30	20,0	zaliczenie	O

O - obowiązkowy
F - fakultatywny

Sylabusy

Nazwa przedmiotu Seminarium główne dla specjalizacji kuratorskiej		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie	0.00
seminarium	30	
Semestr 2	zaliczenie	15.00
seminarium	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

posiadanie tytułu licencjata

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przygotowanie pracy magisterskiej przez studenta pod kierunkiem promotora.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	specjalistyczny materiał źródłowy, związany z tematem przygotowywanej pracy magisterskiej, a także literaturę związaną z metodologią badań i interpretacją dzieł sztuki, będących przedmiotem badań.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07

Umiejętności - Student potrafi:		
U1	samodzielnie sformułować temat pracy magisterskiej, przeprowadzić badania źródłowe, poznać odpowiednią literaturę przedmiotu związaną z tematem pracy magisterskiej, napisać pracę magisterską i przystąpić do jej obrony.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U11
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:		
K1	samodzielnej działalności naukowej, edukacyjnej i popularyzatorskiej, związanej z historią sztuki w zakresie tematu przygotowywanej pracy magisterskiej.	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Na seminarium powstają dwa typy prac. Pierwsza to praca teoretyczna z zakresu historii wystawiennictwa lub teorii praktyki kuratorskiej. W tej pracy należy przedstawić wybrane zagadnienie historyczne lub teoretyczne i poddać je analizie korzystając z narzędzi metodologicznych, którymi posługuje się współczesna historia sztuki. Drugi typ to praca magisterska poświęcona projektowi konkretnej wystawy. Taka praca magisterska składa się z dwóch części. W pierwszej należy przedstawić program merytoryczny przygotowywanej wystawy: jej tematykę i charakter (wystawa monograficzna, indywidualna, problemowa, działanie w przestrzeni publicznej etc.), wybór dzieł lub innych działań artystycznych prezentowanych podczas wystawy, uzasadnić wybór miejsca wystawy. W części drugiej należy przedstawić szczegółowy scenariusz wystawy w konkretnej przestrzeni/miejscu (rozmieszczenie dzieł, architektura wystawy, oświetlenie, dźwięk), a także projekt merytorycznej zawartości katalogu i wydarzeń towarzyszących (działania edukacyjne, promocja etc.) oraz wskazać możliwe źródła finansowania (fundusze publiczne i prywatne, międzynarodowe fundacje wspierające sztukę współczesną etc.).	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja, udział w badaniach, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	wyniki badań	przygotowanie pierwszej części pracy magisterskiej

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja, udział w badaniach, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	wyniki badań	przygotowanie pierwszej części pracy magisterskiej

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 30
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie pracy dyplomowej	350
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 380
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	wyniki badań
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Seminarium poboczne		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki		Profil studiów ogólnoakademicki
Ścieżka specjalizacja kuratorska		Języki wykładowe Polski
		Obligatoryjność fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie	0.00
seminarium	30	

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie	10.00
seminarium	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przygotowanie do podjęcia samodzielnej pracy badawczej. Analiza wybranych dzieł sztuki i tekstów. Doskonalenie metodyki pisania pracy. Zapoznanie z wybraną problematyką, różną od poruszanej na seminarium głównym.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student zna problematykę dyscypliny, rozumie metodologię badań.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07

Umiejętności - Student potrafi:		
U1	zdefiniować problematykę dzieła sztuki, posłużyć się odpowiednimi metodami służącymi do jego opisu i interpretacji w szerokim kontekście artystycznym i kulturowym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:		
K1	podejmowania wyzwań związanych z analizą i interpretacją dzieła sztuki. Jest przygotowany do współpracy z dyscyplinami powiązanymi z historią sztuki w celu jak najszerszej analizy i kontekstowego ujęcia badanego problemu.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Na pierwszym roku studiów II stopnia studenci wybierają oprócz seminarium magisterskiego seminarium poboczne, poświęcone ogólnym zagadnieniom historii sztuki. Udział w tym seminarium ma umożliwić uczestnikom zapoznanie się z problemami i metodami badawczymi, odmiennymi od problematyki wybranej na magisterium. Studenci wybierający seminarium poboczne, uczestniczą aktywnie w zajęciach oraz przygotowują w I semestrze prezentację lub referat, a następnie w semestrze II przygotowują pisemną pracę. Tematyka prezentacji lub referatu oraz temat pracy rocznej jest indywidualnie ustalana na początku roku akademickiego z osobą prowadzącą zajęcia.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie pisemne, zaliczenie na ocenę	Warunkiem zaliczenia jest złożenie pracy pisemnej (w wersji elektronicznej lub papierowej - do uzgodnienia z prowadzącym zajęcia) nie później, niż do ostatniego dnia zajęć dydaktycznych. Prowadzący ma prawo nie zaliczyć pracy w przypadku gdy student nie uwzględni poprawek prowadzącego. Harmonogram czytania prac jest ustalany na początku roku akademickiego. Dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności w semestrze.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie prezentacji multimedialnej	20
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
przeprowadzenie badań literaturowych	30
przygotowanie referatu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 130
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Przygotowanie prac pisemnych	60
konsultacje	10
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	zaliczenie pisemne	zaliczenie na ocenę	brak zaliczenia
W1	x	x	x
U1	x	x	x
K1	x	x	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne C		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne E		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne F		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne B		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Dzieje myśli o sztuce		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 45		Liczba punktów ECTS 6
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie z problematyką teorii sztuki od starożytności do postmodernizmu w połączeniu z analizą najważniejszych tekstów źródłowych.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student zna najważniejsze etapy dziejów refleksji nad sztuką od starożytności do współczesności	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
W2	Student rozumie problematykę historycznych i współczesnych koncepcji sztuki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	Student potrafi analizować najważniejsze teksty teoretyczne z zakresu dziejów myśli o sztuce.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów do określania priorytetów służących realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	<p>Sztuka i piękno w starożytności, problem proporcji w teorii sztuki, problem antropomorfizmu w teorii sztuki, zagadnienie idei w teorii sztuki, teoria architektury Witruwiusza, ekfrazja i periegetyka, poglądy średniowiecznych teologów na sztukę i piękno, teologia ikony i zagadnienie ikonoklazmu, średniowieczne traktaty technologiczne i wzorniki warsztatowe, L.B. Alberti jako teoretyk sztuki, teoria architektury Quattrocenta, teoria sztuki pełnego renesansu we Włoszech i zagadnienie disegno, oddziaływanie włoskiej teorii sztuki w Europie północnej (Dürer), reformacja i kontrreformacja wobec sztuki, teoria architektury we Włoszech w XVI w., renesansowa historiografia sztuki we Włoszech, manierystyczna teoria sztuki, akademie artystyczne we Włoszech i Francji, akademicka teoria sztuki, spór poussinistów i rubenistów, francuska teoria architektury w XVII w., nowe pojęcie sztuki, narodziny estetyki i rola uczuć w przeżyciu estetycznym w XVIII w., kategorie estetyczne (piękno, wzniosłość, malowniczość), początki krytyki artystycznej (La Font de Saint-Yenne, Diderot), teoria klasycyzmu i niemieckie piśmiennictwo o sztuce w XVIII w. (Winckelmann, Lessing, Goethe), rozkład witruwianizmu w XVIII w. i poglądy Duranda, idealistyczna teoria sztuki i akademizm, teoria sztuki w okresie romantyzmu, teoria architektury w XIX w. i problem historyzmu, krytyka artystyczna w XIX wieku, Baudelaire i problem korespondencji sztuk, koncepcje realizmu i naturalizmu, teoria koloru od Newtona do postimpresjonistów, psychologizm w estetyce i zagadnienie wczucia, problem formalizmu estetycznego (Hildebrand), koncepcja sztuki F. Nietzschego, koncepcje symbolizmu, nowoczesna teoria obrazu, kubistyczna teoria sztuki i koncepcje sztuki abstrakcyjnej, teoria architektury w XX wieku, teoria surrealizmu i koncepcje informe, koncepcja aury i reprodukcji technicznej dzieła sztuki (Benjamin), koncepcje modernizmu, awangardy i formalizmu (Greenberg), rola sztuki w systemach totalitarnych, teoria sztuki późnego modernizmu i postmodernizmu</p>	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin ustny	Egzamin obejmuje problematykę myśli o sztuce od starożytności do współczesności. Składać się będzie z dwóch elementów: krótkiej analizy wylosowanego tekstu (określenie przynależności do epoki historycznej, scharakteryzowanie podstawowej problematyki w nim zawartej) oraz dwóch pytań z podanego w opisie zestawu tematów.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	45
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	45
przygotowanie do egzaminu	60

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 45

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin ustny
W1	x
W2	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Antropologia kultury		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 5
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki socjologiczne

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest ukazanie antropologicznej perspektywy widzenia społeczeństwa i kultury oraz sposobów interpretacji zjawisk kulturowych.
C2	Zapoznanie z podstawowymi problemami i pojęciami języka antropologii, oraz głównymi obszarami jej zainteresowań.
C3	Prezentacja rozwoju metod i teorii antropologicznych oraz wskazanie obszarów i możliwości ich zastosowań.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	specyfikę antropologicznych badań nad kulturą i społeczeństwem.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05
W2	student zna podstawowe orientacje teoretyczne w antropologii i potrafi je odnieść do analizy wybranych obszarów kultury	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	odnieść perspektywę antropologiczną do badań w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów stale pogłębiać wiedzę przedmiotową, mając na uwadze konieczność stałej, krytycznej refleksji na stanem badań i wiedzy w wybranym obszarze	HSZ_K2_K01

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zajęcia obejmują następujące bloki tematyczne: 1) Wprowadzenie do antropologii, 2) Badanie kultury w terenie, 3) Teoria i metodologia badań antropologicznych, 4) Język a kultura, 5) Problem „myślenia mitycznego”, 6) Problem uniwersalizmu i relatywizmu kulturowego, 7) Etnocentryzm - nacjonalizm, 8) Globalizacja a problem tożsamości kulturowej, 9) Antropologia wobec sztuki	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, esej	

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie eseju	20
przygotowanie do egzaminu	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
konsultacje	10
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 130
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin pisemny	esej
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	x
K1	x	x

Nazwa przedmiotu Seminarium poboczne		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki		Profil studiów ogólnoakademicki
Ścieżka Wszystkie		Języki wykładowe Polski
		Obligatoryjność fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie	0.00
seminarium	30	

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie	10.00
seminarium	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przygotowanie do podjęcia samodzielnej pracy badawczej. Analiza wybranych dzieł sztuki i tekstów. Doskonalenie metodyki pisania pracy. Zapoznanie z wybraną problematyką, różną od poruszanej na seminarium głównym.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student zna problematykę dyscypliny, rozumie metodologię badań.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07

Umiejętności - Student potrafi:		
U1	zdefiniować problematykę dzieła sztuki, posłużyć się odpowiednimi metodami służącymi do jego opisu i interpretacji w szerokim kontekście artystycznym i kulturowym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:		
K1	podejmowania wyzwań związanych z analizą i interpretacją dzieła sztuki. Jest przygotowany do współpracy z dyscyplinami powiązаныmi z historią sztuki w celu jak najszerszej analizy i kontekstowego ujęcia badanego problemu.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Na pierwszym roku studiów II stopnia studenci wybierają oprócz seminarium magisterskiego seminarium poboczne, poświęcone sztuce innego okresu, niż na seminarium głównym. Udział w tym seminarium ma umożliwić uczestnikom zapoznanie się z problemami i metodami badawczymi, odmiennymi od problematyki wybranej na magisterium. Studenci wybierający seminarium poboczne, uczestniczą aktywnie w zajęciach oraz przygotowują w I semestrze prezentację lub referat, a następnie w II semestrze przygotowują pisemną pracę. Tematyka prezentacji lub referatu oraz temat pracy rocznej są indywidualnie ustalane na początku roku akademickiego z osobą prowadzącą zajęcia.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie pisemne, zaliczenie na ocenę	Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji elektronicznej lub papierowej (do uzgodnienia z prowadzącym), w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Harmonogram prezentowania prac jest ustalany na początku roku akademickiego, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej po terminie. Warunkiem zaliczenia jest również aktywność na zajęciach oraz obecność (dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności w semestrze).

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie prezentacji multimedialnej	20
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
przeprowadzenie badań literaturowych	30
przygotowanie referatu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 130
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Przygotowanie prac pisemnych	60
konsultacje	10
zbieranie informacji do zadanej pracy	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia		
	zaliczenie pisemne	zaliczenie na ocenę	brak zaliczenia
W1	x	x	x
U1	x	x	x
K1	x	x	x

Nazwa przedmiotu Seminarium główne		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki		Profil studiów ogólnoakademicki
Ścieżka Wszystkie		Języki wykładowe Polski
		Obligatoryjność fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie	0.00
seminarium	30	

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie	15.00
seminarium	30	

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student zna klasyczne i najnowsze metody badań historyczno-artystycznych i potrafi zastosować je w praktyce do napisania pracy o charakterze naukowym. Zna i potrafi zastosować prawidłową terminologię historyczno-artystyczną. Orientuje się w literaturze przedmiotu dotyczącej problematyki podjętej przez niego w ramach seminarium.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W08, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		

U1	Student rozwija umiejętności analizy dzieł sztuki szczególnie w zakresie chronologicznym i tematycznym narzuconym przez charakter zajęć seminaryjnych. Zajęcia uczą pisanie rozprawy na wybrany temat i przygotowują studenta do napisania pracy magisterskiej a także do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Seminarium kształtuje umiejętność prawidłowego budowania argumentacji, zastosowania w praktyce metod badawczych i terminologii wpojonych na zajęciach prowadzonych w kolejnych latach studiów. Seminarium uczy umiejętności zastosowanie nabytej wiedzy teoretycznej w badaniach naukowych i praktyce zawodowej historyka sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów poszerzać wiedzę i umiejętności z wybranej dyscypliny i specjalności naukowej. Potrafi prezentować wyniki swojej pracy. Zdobywa przekonanie o konieczności nieustannego poszerzania wiedzy i budowania warsztatu naukowego. Uczy się pozyskiwania wiadomości i wyrabia sobie krytyczny stosunek do zastanego stanu badań. Uczy się prawidłowo formułować wnioski i dbać o własny rozwój intelektualny.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Tematyka zajęć jest zależna od zakresu chronologicznego i tematycznego danego seminarium i podejmowanej na nim problematyki specjalistycznej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	Frekwencja i aktywność na zajęciach (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności).

Semestr 2

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie na ocenę	Warunkami zaliczenia przedmiotu są: regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalna dwie nieobecności nieusprawiedliwione), aktywny udział w seminarium, złożenie pracy zaliczeniowej i jej pozytywne ocenienie przez prowadzącego seminarium. Postępy w pisaniu pracy będą sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z prowadzącym seminarium. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) tekstu o rozmiarach typowego artykułu naukowego, poświęconego różnym aspektom historii sztuki z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej. Oceniana jest nie tylko wiedza studenta, ale także umiejętność jej precyzyjnego zaprezentowania z użyciem właściwej terminologii.

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie do zajęć	120
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie do zajęć	270
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 300
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie na ocenę	brak zaliczenia
W1	x	x
U1	x	x
K1	x	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne A		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Dzieje myśli o sztuce - ćwiczenia		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 1
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		Liczba punktów ECTS 3
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Ćwiczenia obejmować będą zakres materiału omawiany na wykładach, czyli problematykę teorii sztuki i refleksji estetycznej, od starożytności do postmodernizmu. Polegać będą na wspólnej analizie wybranych tekstów źródłowych, poprzedzonych wprowadzeniem problematyzującym dyskusję.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej; zna terminologię nauk humanistycznych na poziomie rozszerzonym; ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki i innych nauk historycznych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W06
Umiejętności - Student potrafi:		

U1	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową; posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań; posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach; potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie historii sztuki oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, w języku polskim i języku obcym, a także popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach kultury i jej instytucjach; posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki; posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, w zakresie historii sztuki lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:		
K1	uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Filozofia sztuki Platona i jej trwanie w neoplatonizmie - metafizyczne i etyczne uzasadnienie krytyki sztuk plastycznych; pojęcie mimēsis - koncepcja piękna i dualizm rzeczywistości - pojęcie thea mania - skrajny dualizm w koncepcji piękna Plotyna. Rola kontemplacji w modelu neoplatońskim. Konsekwencje dla teorii sztuki Teksty: Platon, Państwo, ks. X (do mitu o Er) tłum. W. Witwicki, różne wydania. Platon, Fajdros, różne wyd. fr. XXII, 244 E-245. Platon, Uczta, tłum. W. Witwicki, różne wyd. fr. 210E-211D Platon, Timajos, tłum. W. Witwicki, różne wyd. Plotyn, Enneady, Plotyn, Enneady, tłum. A. Krokiewicz, Warszawa 2000-2003, fr. „O pięknie”	W1, U1, K1
2.	. Refleksja o sztuce Arystotelesa: - Koncepcja piękna jako liczby - sztuka w systemie nauk (poiesis) - analiza pojęcia tragedii -interpretacje pojęcia katharsis Teksty: Arystoteles, Poetyka, fr. 1447a i nn Arystoteles, Fizyka, 199a15 i nn. Arystoteles, Retoryka, r. III,7.	W1, U1, K1
3.	Teoria architektury Witruwiusza (podstawowe kategorie teorii architektury) - rola architekta - podstawowe kategorie teorii architektury; - piękno obiektywne (symmetria) a eurythmia - rodzaje decorum Tekst: Witruwiusz, O architekturze ksiąg dziesięć, tłum. K. Kumaniecki, Warszawa 1999.	W1, U1, K1
4.	Bizantyńska koncepcja obrazu i spór o obrazy. Tendencje ikonoklastyczne w dziejach myśli o sztuce Teksty: Pseudo-Dionizy Areopagita, Pisma teologiczne, tłum. M. Dzielska, t. 1, Kraków 1997. Antologia tekstów bizantyńskich w: W. Tatarkiewicz, Historia estetyki, t. II (różne wydania) Hans Belting, Obraz i kult, tłum. T Zatorski, Gdańsk 2010 (wybór tekstów źródłowych)	W1, U1, K1
5.	Proporcja, blask, doskonałość: najważniejsze cechy definiowania piękna w średniowieczu - „rzeczy piękne podobają się nam dzięki zawartej w nich liczbie”: św. Augustyn. Piękno obiektywne Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce - 1500-1600 (różne wydania) - Consonantia i claritas: scholastyczna definicja piękna św. Tomasza z Akwinu; subiektywizacja przeżycia estetycznego teksty: św. Augustyn, antologia fragmentów (Soliloquia, O prawdziwej religii, O muzyce, Wyznania), w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce..., wybór i oprac. J. Białostocki, Warszawa 1978, s. 211-214. św. Tomasz, w:, s. 223-6.	W1, U1, K1

6.	. Teoria sztuki L. B. Albertiego: - Teoria architektury: geneza architektury, kategorie teorii architektury: - teoria malarstwa: składniki dzieła malarskiego, teoria perspektywy Teksty: L.B. Alberti, O malarstwie, tłum. L. Winniczuk, Wrocław 1963. idem, Dziesięć ksiąg o sztuce budowania, tłum. I. Biegańska, Warszawa 1960	W1, U1, K1
7.	Współzawodnictwo i wspólnota sztuk w renesansie: paragone i disegno - O wyższość malarstwa: historia współzawodnictwa sztuk - historia pojęcia disegno i jego różne rozumienia teksty: L. da Vinci, Traktat o malarstwie, Ks, I: Paragone, w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Warszawa 1988, s. 526-539. C. Cennini, Rzecz o malarstwie, r. IV, w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Warszawa 1988, s. 323 G. Vasari, Wstęp do całego dzieła [Żywoty najznakomitszych malarzy, rzeźbiarzy i architektów, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce - 1500-1600 (różne wydania) B. Varchi, Wykład, w którym rozważa się o pierwszeństwie sztuk oraz: Angolo Bronzino, List do Benedetto Varchi; Jacopo Carrucci da Pontormo; List do Benedetto Varchi; Michał Anioł Buonarroti; List do Benedetto Varchi, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce - 1500-1600 (różne wydania) F. Zuccari, List do Książąt i Panów miłośników rysunku, malarstwa, rzeźby i architektury, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce - 1500-1600 (różne wydania) idem, Idea malarzy, rzeźbiarzy i architektów, ibidem.	W1, U1, K1
8.	Akademicka koncepcja sztuki (G.P. Bellori, krąg francuski XVII wieku) - idea w malarstwie wg G. P. Belloriego - N. Poussin i początki wielkiej maniery; kategorie teksty: G. P. Bellori, Idea malarza, rzeźbiarza i architekta wybrana z piękna natury, [lecz] przewyższająca naturę, w: Teoretycy, historiografowie i artyści o sztuce 1600-1700, opr. J. Białostocki, red. M. Poprzęcka, A. Ziemia, Warszawa 1994, s. 218-233. N. Poussin, [Uwagi o malarstwie]; Listy, ibidem, s. 186-206	W1, U1, K1
9.	I. Kant i nowoczesne myślenie o sztuce: estetyka - pojęcie estetyki. - badanie możliwości zastosowania pojęć kantowskich do analizy sztuki - znamiona sądu estetycznego: sąd o pięknie a sąd o wzniosłości. Rola wyobraźni Tekst: I. Kant, Krytyka władzy sądenia, tłum. J. Gałęcki, Warszawa 1986 (Analityka piękna i Analityka wzniosłości)	W1, U1, K1
10.	G. W. F. Hegel: sztuka jako zjawisko historyczne: - definicja estetyki wg Hegla - koncepcja dzieła sztuki jako partykularnego, fizycznego zjawiska łączącego podstawę materialną i ideę (forma i treść) i krytyka wcześniejszych koncepcji - zmiany światopoglądu i zmiany sztuki - sztuka symboliczna, klasyczna i romantyczna: schemat rozwoju dziejów sztuki Tekst: G.W.F. Hegel, Estetyka, tłum. J. Grabowski, A. Landman, t. 1-3, Warszawa 1964-1966 (Fragment: Wstęp	W1, U1, K1
11.	Romantyzm w pismach E. Delacroix i Ch. Baudelaira - Koncepcja i rola wyobraźni; krytyka naturalizmu - „obraz powstaje jak świat”: koncepcja twórczości artystycznej - teoria koloru i synestezja sztuk w romantyzmie - Patos krawatów i lakierków: pojęcie nowoczesności i życia codziennego - krytyka artystyczna i pojęcie flâneura Teksty: E. Delacroix, Dzienniki. 1854-1863, Gdańsk 2003 (fragmenty podane przez wykładowcę) Ch. Baudelaire, Salon 1845, w: idem, Rozmaitości estetyczne, Gdańsk 2000 Ch. Baudelaire, Malarz życia nowoczesnego, różne wydania	W1, U1, K1
12.	F. Nietzsche: przebudzenie z apollinijskiego snu rozrywanie zasłony racjonalizmu - krytyka racjonalizmu i nauki (prawda jako zasłona przed cierpieniem) - dualizm apollinijsko-dionizyjski -muzyka i tragedia jako wyraz cierpienia egzystencjalnego - upadek Greków i demon-Sokrates Teksty: - F. Nietzsche, Narodziny tragedii albo Grecy i pesymizm, tłum. B. Baran, Kraków 1994. - idem, O pożytku i szkodliwości historii dla życia, w: idem Niewczesne rozważania, tłum. Małgorzata Łukasiewicz), Kraków 1996.	W1, U1, K1
13.	. Formalizm w estetyce. Teoria A. Hildebranda - historia pojęcia formy i krytyka mimesis jako esencji sztuki - K. Fiedler i droga do teorii czystego widzenia - widzenie dotykowe i widzenie z oddali - dzieło w triadzie forma - przedmiot - zjawisko: analiza praw widzenia --Sztuka jako forma aktywności zmysłowej i duchowej: wywoływanie powszechne odczucie formy -krytyka pozytywizmu w ujmowaniu mechanizmu obrazowania: rola wyobrażenia i wczucia - funkcjonalne pojęcie formy tekst: A. v. Hildebrand, Problem formy w sztukach plastycznych, tłum. Tadeusz Zatorski, oprac. W. Bałus, Warszawa 2012	W1, U1, K1

14.	Władysław Strzemiński i Wasilij Kandiński: I. pytanie o dzieło sztuki -poszukiwanie granic obrazu - krytyka mimetyzmu - dzieło jako wyraz świadomości wzrokowej tekst: W. Strzemiński, [O nowej sztuce], w: idem, Wybór pism estetycznych, Kraków 2006 Idem, Świadomość wzrokowa, ibidem. II . Filozofia sztuki W. Kandinskiego - dzieło jako autonomiczna sensowna całość teksty (w przekazanych fragmentach): W. Kandiński, Punkt, linia a płaszczyzna, tłum. S. Fijałkowski, Warszawa 1986. W. Kandiński, O duchowości w sztuce, tłum. S. Fijałkowski, Łódź 1996.	W1, U1, K1
15.	Walter Benjamin: technologia i aura tekst: W. Benjamin, Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej, w: idem, Twórca jako wytwórca, red. H. Orłowski, przeł. J Sikorski, Poznań 1975, s. 66-105.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Na zaliczenie składać się będzie pięć elementów: 1. obecność na zajęciach 2. przygotowanie i przesłanie konspektów wybranych tekstów 3. systematyczne przygotowanie do zajęć (lektura zadanych tekstów) 4. aktywny udział w zajęciach (analiza omawianych tekstów) 5. pisemne kolokwium na zakończenie zajęć

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	60
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Krytyka artystyczna (spec. kuratorska)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 2
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	najważniejsze zjawiska w polskiej krytyce artystycznej XX i pocz. XXI w. na tle przemian sztuki współczesnej	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06
W2	uwarunkowania polityczno-społeczne polskiej, współczesnej krytyki artystycznej	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W10
W3	podstawowe metody analizy tekstu krytycznego z elementami konceptualizacji dzieła i tworzeniem kryteriów jego oceny, analizowanych w perspektywie historycznej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
W4	media służące publikacji krytyki sztuki z ich specyfiką i rolą w przekazie tekstu (aktu) krytycznego	HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
W5	zagadnienia współczesnego życia artystycznego, instytucji wystawienniczych i obiegu sztuki (w tym tendencje aktualne)	HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	dokonać kwerendy bibliograficznej tekstów źródłowych związanych z krytyką artystyczną	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03
U2	przygotować wnikliwą analizę tekstu krytycznego z uwzględnieniem analizy językowej oraz form konceptualizacji dzieła i jego wartościowania	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
U3	sformułować w formie ustnej i pisemnej wypowiedź krytyczną dotyczącą dzieła sztuki lub innego zjawiska artystycznego z uwzględnieniem świadomego budowania kryteriów oceny dzieła	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10

U4	przeprowadzić rozmowę z artystą, przygotować scenariusz wywiadu i jego redakcję lub posługuje się innymi publicystycznymi formami interpretacji zjawisk sztuki najnowszej	HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	aktywnego uczestnictwa w aktualnym życiu artystycznym, a także do różnych form popularyzacji sztuki aktualnej we współpracy z instytucjami, kuratorami i artystami	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Problematyka związana z polską krytyką artystyczną (jej głównym postaciami i dokonaniem) w wieku XX i pocz. XXI w.	W1, W2, W5, U1
2.	Współczesne modele uprawiania krytyki, różnorodność krytycznych metod i języka, przemiany w krytyce związane z wpływem ideologii, ekonomii (współczesny rynek sztuki), przemian społecznych i struktur instytucjonalnych.	W1, W2, W4, W5, U1, K1
3.	Prezentacja metod analizy tekstu krytycznego, z uwzględnieniem tekstów związanych z aktualnymi tendencjami w sztuce	W1, W2, W3, U1, U2, K1
4.	Dyskusja wokół tekstów krytycznych przygotowanych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem problemu niezależności krytyki artystycznej, samodzielności myślenia i dojrzałości sądów krytycznych.	W3, W4, U2, U3, U4, K1
5.	Prezentacja i omówienie specyfiki mediów krytyki artystycznej i form literackich i publicystycznych pozwalających formułować i upowszechniać własne opinie krytyczne	W3, W4, W5, U2, U3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	esej, prezentacja	Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie prezentacji na zajęciach oraz złożonego egzemplarza przygotowanego na jej podstawie eseju w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej. Regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze), aktywny udział w dyskusjach podczas konwersatorium, lektura zadanej literatury; złożenie napisanych prac i opracowań, oraz przyjęcie ich przez prowadzącego zajęcia. Wymagana będzie umiejętność napisania i właściwego zredagowania recenzji krytycznej z wydarzenia artystycznego oraz samodzielna interpretacja i komentarz do jednej z zadanych lektur. Ocenie będzie podlegać także umiejętność racjonalnej argumentacji, oraz krytycznej oceny zjawisk artystycznych w oparciu o świadome kryteria

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie prezentacji multimedialnej	8
zbieranie informacji do zadanej pracy	8
przygotowanie eseju	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	4
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	esej	prezentacja
W1		x
W2		x
W3	x	x
W4	x	x
W5	x	x
U1	x	x
U2		x
U3	x	
U4	x	
K1	x	

Nazwa przedmiotu Metodologia historii sztuki		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 2
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 5
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem przedmiotu jest zapoznanie z historią i aktualnym stanem metod badawczych stosowanych w historii sztuki. Po przedstawieniu kształtowania się dyscypliny w wieku XVIII i XIX następuje analiza metod nowoczesnych, ujęta w trzech działach: metody formalne, ikonografia i ikonologia oraz współczesne dyskusje metodologiczne.
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student zna i rozumie problematykę metodologiczną historii sztuki - tradycyjną i współczesną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	Student potrafi rozpoznać i zastosować metody badawcze odpowiednie dla postawionego zadania	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów do odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji wyznaczonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	I. Początki i kształtowanie się metod historii sztuki 1. Początki historii sztuki (Vasari: biografistyka, normatywne pojęcia stylowe, cykliczny charakter rozwoju sztuki, Winckelmann i pojęcie stylu, Hegel i związek stylu z duchem czasu). 2. Uniwersytecka historia sztuki w wieku XIX oraz znawstwo (K. Schnaase i uniwersalna historia sztuki, J. Burckhardt i historia kultury, spór o Holbeina, G. Morelli).	W1, U1, K1
2.	II. W kręgu metod formalnych 3. Heinrich Wölfflin: od psychologizmu do „czystego widzenia”. 4. Starsza szkoła wiedeńska, Alois Riegl i problem „Kunstwollen”. 5. Metody analizy formalnej w XX wieku (H. Focillon, problem pluralizmu stylowego, historia rzeczy G. Kublera, rozwój i krytyka znawstwa). 6. Forma i treść: Max Dvořák i młodsza szkoła wiedeńska	W1, U1, K1
3.	III. Ikonografia i ikonologia 7. Aby Warburg i „nauka bezimienna”. 8. Ikonologia i badania ikonograficzne (E. Panofsky, J. Białostocki, E. Gombrich); historia idei.	W1, U1, K1
4.	IV. Współczesne dyskusje metodologiczne 9. Semiotyka i strukturalizm (szkoła z Tartu, francuska semiologia) 10. W kręgu podejrzeń (M. Foucault, R. Barthes) 11. New Art History (John Berger, postkolonializm, gender i queer), Visual culture studies 12. Poststrukturalizm i intertekstualność 13. W stronę sensu (M. Baxandall, U. Eco i estetyka recepcji W. Kempa) 14. Powrót do dzieła (ikoniki i hermeneutyka) 15. Antropologia obrazu, Bildwissenschaft (H. Belting, H. Brdekamp) 16. G. Didi-Huberman	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin ustny	Wymagana będzie analiza wybranego w drodze losowania tekstu (z przerabianych w trakcie zajęć) i odpowiedź na dwa pytania z zakresu materiału przerabianego na wykładach, uzupełnionych o lekturę tekstów źródłowych podanych jako obowiązkowe.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	90
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin ustny
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Wykład w języku obcym z oferty instytutu i wydziału		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 2
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Angielski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 4
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Językoznawstwo

Wymagania wstępne i dodatkowe

znajomość języka obcego, w którym prowadzone są zajęcia

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów ze szczegółową wiedzą na temat wybrany przez prowadzącego, w tym przede wszystkim ze specjalistyczną terminologią w języku obcym.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student zna i rozumie specjalistyczną wiedzę i terminologię w języku obcym, związaną z tematyką zajęć.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	Student potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią i wiedzą związaną z tematyką omawianą podczas zajęć w języku obcym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U11
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Student gotów jest do podejmowania prac w zakresie badań naukowych, działalności eksperckiej, edukacyjnej i dydaktycznej w języku obcym, w zakresie tematyki omawianej podczas zajęć.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Tematyka wykładu określana jest przez prowadzącego i odnosi się do specjalistycznej wiedzy związanej z wybranym zagadnieniem z zakresu historii sztuki od czasów starożytnych po współczesność.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	znajomość materiału dydaktycznego przedstawianego podczas zajęć, w tym zwłaszcza specjalistycznej terminologii w języku obcym.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
uczestnictwo w egzaminie	2
przygotowanie do egzaminu	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
poznanie terminologii obcojęzycznej	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 112
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Metodologia historii sztuki - ćwiczenia		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 2
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30		Liczba punktów ECTS 3
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem ćwiczeń jest zapoznanie z głównymi tekstami w historycznej narracji zmian metodologicznych historii sztuki, przygotowanie studentów do analizy tekstów i wykorzystywania pojęć i metod na konkretnym materiale wizualnym
----	--

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Absolwent zna i rozumie o specyfikę przedmiotową i metodologiczną historii sztuki; posiada wiedzę o terminologii i jej zastosowaniu; zna metody historii sztuki w ich historycznym przeglądzie aż do współczesności.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	prowadzić pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki; potrafi w sposób świadomy ewaluować postawy metodologiczne; potrafi samodzielnie analizować teksty	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; potrafi współpracować w grupie oraz przedstawiać wyniki swojej pracy publicznie	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. H. Wölfflin: paradygmat formalny i autonomia sztuki. Koncepcja stylu - źródła formalizmu Wölfflina - uwarunkowania kulturowo-historyczne - „czyste widzenie” i zmiany formalne w sztuce - model autonomicznego rozwoju i jego słabości tekst: H. Wölfflin, Podstawę pojęcia historii sztuki, tłum. D. Hanulanka, Wrocław 1962 i Gdańsk 2006.	W1, U1, K1
2.	Alois Riegl: teoria stylu i zasady zmienności stylistycznej A. Riegl: Panteon; Łuk Konstantina, w: K. Piwocki, Pierwsza nowoczesna teoria sztuki. Poglądy Aloisa Riegla, Warszawa 1970. „Interpretacje” ---- uzupełnienie	W1, U1, K1
3.	3. Max Dvořák: od wiary w możliwość przedstawiania procesu rozwoju form po Geistesgeschichte ewolucja poglądów w szkole wiedeńskiej. Historia sztuki a współczesność M. Dvořák, Malarstwo katakumbowe i początki sztuki chrześcijańskiej, w: Max Dvořák i jego teoria dziejów sztuki, oprac. L. Kalinowski, Warszawa 1974, s. 5-42. idem, El Greco, ibidem, s. 544-563.	W1, U1, K1
4.	Aby Warburg: Nachleben i „nauka bezimienna”: Aby Warburg, Atlas Mnemosyne. Wprowadzenie, tłum. P. Brożyński. idem, Śniadania na trawie Maneta. Wzorotwórcza funkcja pogańskich bóstw elementarnych dla nowoczesnego odczucia natury, tłum. K. Pijarski, Konteksty, 2-3, 2011, s. 116-120	W1, U1, K1
5.	Erwin Panofsky: pytania o ikonologię: Erwin Panofsky - Architektura gotycka i scholastyka [w:] Studia z historii sztuki, IPW, Warszawa 1978, s. 33-65 E. Panofsky, Ikonografia i ikonologia, tłum. K. Kamińska, w: idem, Studia z historii sztuki, oprac. J. Białostocki, Warszawa 1971, s. 11-32. E. Gombrich, Dążenia i ograniczenia ikonologii, w: idem, Pisma o sztuce i kulturze, oprac. R. Woodfield, Kraków 2011, s. 457-484	W1, U1, K1
6.	Jan Białostocki: obraz i temat ramowy: J. Białostocki, Symbole i obrazy, w: idem, Symbole i obrazy w świecie sztuki, Warszawa 1982, s. 12-42	W1, U1, K1
7.	Ernst Gombrich: w kręgu przedstawień tekst: E. Gombrich, Prawda i stereotyp, w: Sztuka i złudzenie. O psychologii przedstawiania, obrazowego tłum. J. Zarański, Warszawa 1981.	W1, U1, K1
8.	Dzieło jako komunikat: perspektywa semiotyczna I. Perspektywa radziecka J. Łotman, Sztuka jako język, w: idem, Struktura tekstu artystycznego, Warszawa 1984. B. Uspienski, O systemie przekazu obrazu w rosyjskim malarstwie ikon, tłum. Z. Zaron, w: Semiotyka kultury, Warszawa 1977, s. 331-343. II. Perspektywa francuska R. Barthes, Retoryka obrazu, tłum. Z. Kruszyński, w: Ut pictura poesis, Gdańsk 2006, s. 139-158. R. Barthes, Mitologie, tłum. Adam Dziadek; Krzysztof Kłosiński, Warszawa 2008.	W1, U1, K1
9.	Historie sztuki: stosunki władzy, płci, krytyka społeczna: krytyczna New Art History I. mistyfikacje historii sztuki Johna Bergera - J. Berger, Sposoby widzenia, tłum. M. Bryl, Warszawa 2008. II. Perspektywa feministyczna G. Pollock, Modernity and the spaces of femininity, w: Vision and difference, Nowy Jork 2006, s. 70-128. uzupełniająca: G. Pollock, Polityka teorii: pokolenia i geografie. Teoria feministyczna i historie historii sztuki, tłum. M. Bryl, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 647-678. III. Perspektywa queer: D. Crimp, „Co za wstyd Mario Montezie”, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009.	W1, U1, K1
10.	Visual culture studies i słabość historii sztuki: teksty: W.J.T. Mitchell, Pokazując widzenie: krytyka kultury wizualnej, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 817-837. H. Bredekamp, Urojenia, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 965-972	W1, U1, K1

11.	Estetyka recepcji W. Kempa: tekst: W. Kemp, Dzieło sztuki i widz: metoda estetyczno-recepcyjna, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 139	W1, U1, K1
12.	Forma nie jest przezroczysta: krytyka dominacji dyskursu nad figurą i powrót do obrazu Bryson, Dyskurs i figura, tłum. Mariusz Bryl, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. Mariusz Bryl i in., Poznań 2009, s. 185-216 Max Imdahl, Składnia i semantyka obrazu. O „Karcie Setnika” z Kodeksu Egberta, Quart, 2(16), 2010, s. 77-88 (wstęp: Ikonika)	W1, U1, K1
13.	Interpretacja jako rozmowa: hermeneutyka i jej ograniczenia: G. Boehm, Po drugiej stronie języka? Uwagi na temat logiki obrazów, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 929-942. M. Brotje, Vir Heroicus Sublimis Barnetta Newmana. Stworzenie - cierpienie i pojednanie, Quart, 4(30), 2013, s. 55-63.	W1, U1, K1
14.	Antropologia obrazu tekst: H. Belting, Miejsce obrazów. Próba antropologiczna, w: idem, Antropologia obrazu. Szkice do nauki o obrazie, przeł. M. Bryl, Kraków 2007	W1, U1, K1
15.	Patrząc przez rozdarcie: G. Didi Huberman - obraz jako rozdarcie - symptomy - szczególnie i połać - obraz mimo wszystko, obraz jako rozdarcie; obraz jako montaż tekst: G. Didi-Huberman, Obraz jako rozdarcie i śmierć boga wcielonego; Dodatki, w: idem, Przed obrazem. Pytanie o cele historii sztuki, tłum. B. Brzezicka, Gdańsk 2011. idem, Obraz-montaż czy obraz-klamstwo, w: idem, Obrazy mimo wszystko, tłum. Mai Kubiak Ho-Chi, Kraków 2008	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenia pisemne	Na zaliczenie składać się będzie pięć elementów: 1. obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności nieusprawiedliwione) 2. przygotowanie i przesłanie konspektów wybranych tekstów 3. systematyczne przygotowanie do zajęć (lektura zadanych tekstów) 4. aktywny udział w zajęciach (analiza omawianych tekstów) pisemne kolokwium na zakończenie zajęć obejmujące zakres przerobionego materiału

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	60
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki		Profil studiów ogólnoakademicki
Ścieżka Wszystkie		Języki wykładowe Polski
		Obligatoryjność obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 3	zaliczenie	0.00
wykład	30	
Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 4	egzamin	7.00
wykład	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zaznajomienie studentów z ewolucją pojęć i koncepcji teoretycznych postaw konserwatorskich w ciągu wieków - od zarania zjawiska, do współczesności. Analiza zmian w rozumieniu pojęcia "zabytek", w ujęciu historycznym i doktrynalnym.
C2	Przedstawienie studentom zależności postaw doktrynalnych i decyzji konserwatorskich, które przesądzają o sposobach działań i efektach prac przy obiektach zabytkowych.
C3	Zaakcentowanie zależności i odrębności historii sztuki i ochrony dóbr kultury

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
-----	-------------------	-------------------------------

Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	pojęcia i koncepcje doktrynalne z zakresu ochrony dóbr kultury	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
W2	związek efektów prac konserwatorskich (dawnych i współczesnych) z postawami doktrynalnymi.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	absolwent potrafi stosować terminologię specjalistyczną oraz wywód logiczny we własnych wypowiedziach i pracach pisemnych.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
U2	absolwent potrafi rozpoznać i skomentować zależności postaw doktrynalnych na przestrzeni wieków z efektami prac konserwatorskich.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	samodzielnego interpretowania zagadnień w odniesieniu do historycznych i współczesnych doktryn konserwatorskich	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06
K2	ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i innych kontynentów	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowadzenie - ochrona dóbr kultury jako dyscyplina, literatura przedmiotu	W1, U1, K2
2.	Podstawowe pojęcia - język ochrony zabytków - terminologia i mechanizmy działania	W1, U1, K1
3.	Okres predoktrynalny - człowiek i przemijanie - prahistoria, starożytność, średniowiecze, nowożytność, Trydent - 2 jednostki zajęć	W1, W2, U1, U2, K1
4.	Oświecenie - narodziny nowoczesnego rozumienia zabytku i rozwój koncepcji konserwatorskich	W1, W2, U1, U2, K1, K2
5.	Romantyczny zwrot ku historii, odkrywanie średniowiecza, a postrzeganie wartości obiektów historycznych	W1, W2, U1, U2, K1, K2
6.	Upaństwowienie koncepcji ochrony zabytków - pierwsze memoriały i koncepcje	W1, W2, U2, K1
7.	Rozwój i znaczenie koncepcji puryzmu konserwatorskiego	W1, W2, U1, U2, K1, K2
8.	Nieinterwencjonizm, jako alternatywna reakcja doktrynalna	W1, W2, U1, U2, K1, K2
9.	Dzieło sztuki, pamiątka historyczna, zabytek ruchomy - ewolucja pojęć i zasad postępowania.	W1, W2, U1, U2, K1, K2
10.	Zamek w Malborku, jako przykład efektów zmienności postaw i praktyki konserwatorskiej	W1, W2, U1, U2, K1, K2
11.	A. Riegl i problematyka wartościowania zabytków - 2 jednostki zajęć	W1, W2, U1, U2, K1, K2
12.	Konserwatorska szkoła wiedeńska - poglądy i działania A. Riegla i M. Dvoraka	W1, W2, U1, U2, K1, K2
13.	Analiza wybranych tekstów źródłowych - poglądy konserwatorskie XIX i pocz. XX w.	W1, U2, K1
14.	Rozwój koncepcji konserwatorskich w krajach niemieckich - Dehio i Gurliit	W1, W2, U1, U2, K1, K2

15.	Koncepcje konserwatorskie z perspektywy włoskiej	W1, W2, U1, U2, K1, K2
16.	Recepcja i rozwój doktryn konserwatorskich w kręgu Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości	W1, W2, U1, U2, K1, K2
17.	Karta Ateńska	W1, U2, K2
18.	Ideologie totalitaryzmu, a ochrona zabytków	W2, U2, K1
19.	Ochrona dóbr kultury w konwencjach i prawie międzynarodowym w czasie wojny i pokoju	W1, U1, K2
20.	Doktryna odbudowy	W1, W2, U1, U2, K1, K2
21.	Karta Wenecka	W1, W2, U1, U2, K1, K2
22.	Koncepcja Światowego Dziedzictwa (UNESCO) i dokumenty programowe - 2 jednostki zajęć	W1, W2, U1, U2, K1, K2
23.	Karta Florencka i specyfika ochrony zabytkowych kompozycji zieleni	W1, W2, U1, U2, K1, K2
24.	Dokument z Nara i zagadnienie autentyzmu w doktrynie konserwatorskiej	W1, W2, U1, U2, K1, K2
25.	Europejska Konwencja Krajobrazowa i poszerzanie rozumienia pojęcia "zabytek"	W1, W2, U1, U2, K1, K2
26.	Dziedzictwo niematerialne - nowe perspektywy ochrony	W1, W2, U1, U2, K1, K2
27.	Podsumowanie - doktryny konserwatorskie, a praktyka działań w zakresie ochrony dóbr kultury	W2, U2, K1, K2

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach, opracowanie eseju na podstawie analizy tekstu źródłowego - wypowiedzi doktrynalnej z XIX i pocz. XX w.

Semestr 4

Metody nauczania:

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin ustny	Obecność na zajęciach, sprawozdanie z lektury - wybranego tekstu dotyczącego doktrynalnej charakterystyki realizacji konserwatorskich, egzamin ustny - tematyka wykładu i wskazanej lektury.

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
analiza źródeł historycznych	15
analiza aktów normatywnych	15
przygotowanie pracy semestralnej	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
analiza dokumentów programowych	30
przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	egzamin ustny	zaliczenie
W1	x	x
W2	x	x
U1	x	x
U2	x	x
K1	x	
K2	x	x

Nazwa przedmiotu Badania praktyczne nad dziełem sztuki		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 3
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		Liczba punktów ECTS 4
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem jest uświadomienie słuchaczom różnych problemów związanych z badaniami nad dziełami sztuki i architektury. Prowadzący bazując na przykładach zaczerpniętych z własnego doświadczenia, zwracają studentom uwagę na trudności, jakie historyk sztuki może spotkać w swojej praktyce badawczej i wskazują sposoby radzenia sobie z nimi.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student rozumie złożoność pracy badawczej w dziedzinie historii sztuki, zna i rozumie metody badawcze historii sztuki i potrafi je zastosować w praktyce, jest otwarty na wykorzystywanie wiedzy z zakresu innych dyscyplin naukowych w celu lepszego poznania dzieła sztuki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	Student potrafi realizować założenia różnych metod badawczych w praktyce, potrafi dobierać metodę do problemu, potrafi analizować dzieło sztuki w różnych aspektach, potrafi konfrontować ze sobą różne dzieła sztuki, a także dzieła sztuki z źródłami pisanymi i wyciągać z tego logiczne wnioski, potrafi analizować dzieło sztuki w kontekście czasu i miejsca, w którym powstało	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		

K1	Student jest gotów do podejmowania samodzielnej i zespołowej pracy badawczej nad dziełem sztuki na poziomie zaawansowanym, rozumie specyfikę swojej dyscypliny – jej potencjał i ograniczenia, jest gotów samodzielnie wyszukiwać problemy badawcze i wynajdywać potencjalne sposoby ich rozwiązywania	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04
----	--	--

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Materiał omawiany w czasie zajęć dotyczy szeroko pojętych i zróżnicowanych badań nad dziełami architektury, malarstwa, rzeźby i rzemiosła artystycznego powstałych w różnych epokach – od średniowiecza do nowoczesności. Wybór tematów zależny jest od preferencji prowadzącego, który przygotowując wykład wykorzystuje doświadczenie zdobyte w czasie własnych badań.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie pisemne w formie testu lub wypracowania

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	60
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Seminarium magisterskie (ogólne)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki		Profil studiów ogólnoakademicki
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 3	zaliczenie	0.00
seminarium	30	

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 4	zaliczenie	20.00
seminarium	30	

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student zna klasyczne i najnowsze metody badań historyczno-artystycznych i potrafi zastosować je w praktyce do napisania pracy o charakterze naukowym. Zna i potrafi zastosować prawidłową terminologię historyczno-artystyczną. Orientuje się w literaturze przedmiotu dotyczącej problematyki podjętej przez niego w ramach seminarium.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W08, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		

U1	rozwija umiejętności analizy dzieł sztuki szczególnie w zakresie chronologicznym i tematycznym narzuconym przez charakter zajęć seminaryjnych. Uczy pisania rozprawy na wybrany temat i prowadzi studenta do napisania pracy magisterskiej a także do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Wyrabia umiejętność prawidłowego budowanie argumentacji, zastosowanie w praktyce metod badawczych i terminologii wpojonych na wcześniejszych latach studiów. Uczy umiejętności zastosowanie nabytej wiedzy teoretycznej w badaniach naukowych i praktyce zawodowej historia sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów poszerzać wiedzę i umiejętności z wybranej dyscypliny i specjalności naukowej. Potrafi prezentować wyniki swojej pracy. Zdobywa przekonanie o konieczności nieustannego poszerzania wiedzy i budowania warsztatu naukowego. Uczy się pozyskiwania wiadomości i wyrabia sobie krytyczny stosunek do zastanego stanu badań. Uczy się prawidłowo formułować wnioski i dbać o własny rozwój intelektualny.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Tematyka zajęć jest zależna od zakresu chronologicznego i tematycznego danego seminarium i podejmowanej na nim problematyki specjalistycznej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	Frekwencja na seminarium (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności).w trakcie zajęć

Semestr 4

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie	<p>Warunkiem zaliczenia seminarium jest regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności), przygotowanie pracy magisterskiej, jej przyjęcie przez promotora, a następnie złożenie egzaminu dyplomowego. Postępy w pisaniu pracy magisterskiej będą sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z promotorem. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) dojrzałych tekstów poświęconych różnym aspektom historii sztuki (zawierających oryginalne ustalenia badawcze i interpretacje) z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej i różnorodnych źródeł i archiwalnych. Oceniana jest nie tylko wiedza studenta, ale także umiejętność jej precyzyjnego zaprezentowania z użyciem właściwej terminologii i właściwego wykorzystania do badań nad historią sztuki. Student powinien wykazać się dogłębną znajomością metod, stosowanych w badaniach historyczno-artystycznych ze szczególnym uwzględnieniem tych jego aspektów, którym poświęcił swoją pracę. Szczególnie wymagana będzie dobra znajomość metodologii historii sztuki oraz umiejętność jej odniesienia do konkretnych analiz lub działań związanych z badaniami historyczno-artystycznymi. Praca musi zostać przyjęta przez promotora oraz wprowadzenie pracy do Archiwum Prac Dyplomowych UJ. Ocena pracy magisterskiej jest dokonywana na podstawie standardów przyjętych w Instytucie Historii Sztuki UJ: 1. Praca magisterska jest świadectwem uzyskania przez studenta, zgodnie ze standardami KRK, umiejętności przygotowania prac pisemnych w języku polskim lub obcym 2. W pracy magisterskiej student ma wykazać się umiejętnością analizy rozpatrywanych problemów oraz umiejętnością formułowania wniosków, wynikających z własnych badań. 3. W pracy winny zostać wykorzystane wszelkie możliwe źródła (pisane, ikonograficzne itp.) 4. Praca magisterska musi być poprawnie opatrzona aparatem naukowym, zawierać kompletną bibliografię, spis ilustracji i spis treści. Wzór aparatu ustalany jest na seminarium dyplomowym. 5. Praca magisterska ma być napisana przez studenta całkowicie samodzielnie. 6. Struktura pracy winna być logiczna i odpowiadająca tematowi (a szczegółowy jej plan winien być uzgodniony z promotorem). 7. Praca musi być poprawna pod względem językowym i terminologii fachowej. 8. Objętość pracy wynika z charakteru tematu i uzgodnień z promotorem. Standard wydruku to 1800 znaków (ze spacją) na stronę. Do objętości pracy nie wlicza się materiału ilustracyjnego. Praca magisterska jest recenzowana przez promotora i innego samodzielnego pracownika Instytutu Historii Sztuki (lub jeśli wymaga tego problematyka pracy przez innego samodzielnego pracownika naukowego). Recenzja pracy magisterskiej ma uwzględniać następujące kwestie: 1. Czy treść pracy odpowiada tematowi określonymu w tytule. 2. Ocena układu pracy, struktury/treści rozdziałów, kompletności tez itp. 3. Ocena merytoryczna pracy. 4. Ocena stopnia wykorzystania bibliografii i doboru ew. źródeł. 5. Ocena formalnej strony pracy (poprawność językowa, terminologia). 6. Ocena końcowa z jednoznacznym wystawieniem stopnia. Uzyskanie dwóch pozytywnych recenzji jest warunkiem dopuszczenia do obrony pracy i egzaminu dyplomowego. Zadane w ich trakcie pytania mogą dotyczyć: 1. Doprecyzowania kwestii metodologicznych, faktograficznych lub interpretacyjnych, które pojawiły się w trakcie recenzowania pracy. 2. Sprawdzenia czy magistrant posiada dogłębną wiedzę w zakresie tych aspektów historii sztuki, które podjęte zostały w pracy. 3. Sprawdzenia czy magistrant posiada szeroką wiedzę w zakresie innych aspektów historii sztuki.</p>

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
------------------------	---

seminarium	30
przygotowanie pracy dyplomowej	240
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 270
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie pracy dyplomowej	300
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 330
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia	
	zaliczenie	brak zaliczenia
W1	x	x
U1	x	x
K1	x	x

Nazwa przedmiotu Zajęcia monograficzne D		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 3, Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność fakultatywny
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	student ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki, zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, posługując się adekwatnymi metodami badawczymi	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do upowszechniania i popularyzacji dzieł sztuki i wiedzy o nich	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	treści programowe zgodne z przyjętym programem studiów podaje prowadzący odpowiednio do omawianej problematyki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	udział w zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Seminarium magisterskie dla specjalizacji kuratorskiej		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Formy prowadzenia zajęć

Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	Liczba punktów ECTS 0.00
seminarium	30	

Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	Liczba punktów ECTS 20.00
seminarium	30	

Wymagania wstępne i dodatkowe

posiadanie tytułu licencjata

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przygotowanie pracy magisterskiej przez studenta pod kierunkiem promotora.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	specjalistyczny materiał źródłowy, związany z tematem przygotowywanej pracy magisterskiej, a także literaturę związaną z metodologią badań i interpretacją dzieł sztuki, będących przedmiotem badań.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07

Umiejętności - Student potrafi:		
U1	samodzielnie sformułować temat pracy magisterskiej, przeprowadzić badania źródłowe, poznać odpowiednią literaturę przedmiotu związaną z tematem pracy magisterskiej, napisać pracę magisterską i przystąpić do jej obrony.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U11
Kompetencje społecznych - Student jest gotów do:		
K1	samodzielnej działalności naukowej, edukacyjnej i popularyzatorskiej, związanej z historią sztuki w zakresie tematu przygotowywanej pracy magisterskiej.	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Na seminarium powstają dwa typy prac. Pierwsza to praca teoretyczna z zakresu historii wystawiennictwa lub teorii praktyki kuratorskiej. W tej pracy należy przedstawić wybrane zagadnienie historyczne lub teoretyczne i poddać je analizie korzystając z narzędzi metodologicznych, którymi posługuje się współczesna historia sztuki. Drugi typ to praca magisterska poświęcona projektowi konkretnej wystawy. Taka praca magisterska składa się z dwóch części. W pierwszej należy przedstawić program merytoryczny przygotowywanej wystawy: jej tematykę i charakter (wystawa monograficzna, indywidualna, problemowa, działanie w przestrzeni publicznej etc.), wybór dzieł lub innych działań artystycznych prezentowanych podczas wystawy, uzasadnić wybór miejsca wystawy. W części drugiej należy przedstawić szczegółowy scenariusz wystawy w konkretnej przestrzeni/miejscu (rozmieszczenie dzieł, architektura wystawy, oświetlenie, dźwięk), a także projekt merytorycznej zawartości katalogu i wydarzeń towarzyszących (działania edukacyjne, promocja etc.) oraz wskazać możliwe źródła finansowania (fundusze publiczne i prywatne, międzynarodowe fundacje wspierające sztukę współczesną etc.).	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja, udział w badaniach, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	wyniki badań	przygotowanie pierwszej części pracy magisterskiej

Semestr 4

Metody nauczania:

analiza tekstów, seminarium, dyskusja, udział w badaniach, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	wyniki badań	praca magisterska

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie pracy dyplomowej	250
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 280
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie pracy dyplomowej	250
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 280
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	wyniki badań
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Modele kuratorskie (spec. kuratorska)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 3
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 0
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najważniejszymi zagadnieniami dotyczącymi współczesnych modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych, pracy w instytucji publicznej i prywatnej, organizacji międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	metody działań kuratorów wystaw w przeszłości i współcześnie, specyfikę praktyki kuratorskiej i jej różnych modeli od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, w tym najważniejsze przykłady wystawy w Polsce i na świecie oraz metody łączenia praktyki kuratorskiej i pracy naukowej.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	prowadzić badania naukowe związane z historią praktyki kuratorskiej, stosować odpowiednie modele kuratorskie do pracy z wybranymi dziełami sztuki, analizować specyfikę praktyki kuratorskiej jako metody analizowania i interpretowania dzieła sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		

K1	samodzielnej pracy badawczej związanej z rozwojem modeli kuratorskich, analizowania odmiennych praktyk kuratorskich w zależności od typu instytucji wystawienniczej i publiczności, do której skierowana jest wystawa, rozwijania własnej działalności kuratorskiej (w tym w zespołach kuratorskich) w kontekście historycznych przykładów modeli kuratorskich.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07
----	---	--

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podczas wykładu przedstawione zostaną najważniejsze zagadnienia dotyczące modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, pracy w instytucji publicznej i prywatnej, organizacji międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej oraz wystaw organizowanych w Polsce. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw w XX wieku, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej, od czasów wiedeńskiej Secesji po najnowsze wydarzenia na polskiej i międzynarodowej scenie kuratorskiej. Wśród szczegółowych zagadnień znajdują się ponadto specyfika pracy kuratora w instytucji publicznej i prywatnej oraz praktyki niezależnej, metody organizacji wystaw grupowych i indywidualnych, najważniejsi kuratorzy XX wieku i proponowane przez nich modele kuratorskie, analiza przemian praktyki kuratorskiej na Biennale Sztuki w Wenecji i "Documenta" w Kassel oraz na współczesnych przeglądach sztuki aktualnej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	analiza wystaw i zastosowanych modeli kuratorskich, wybranych spośród przykładów omawianych na zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	30
uczestnictwo w egzaminie	2
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	8
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
analiza problemu	5
wykonanie ćwiczeń	5

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna (spec. kuratorska)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 3
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		Liczba punktów ECTS 2
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z historią kształtowania się nowoczesnych i współczesnych przestrzeni wystawienniczych. Zajęcia obejmują zarówno kwestie związane z teorią muzealnictwa, jak i dane historyczne na temat rozwój muzeów i galerii od końca XVIII wieku po czasy współczesne.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	historię powstawania oraz organizacji nowoczesnej przestrzeni muzealnej i galeryjnej jako autonomicznego medium współtworzącego wystawę oraz jej przekaz ideowy.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	analizować i oceniać znaczenie przestrzeni muzealnej i galeryjnej jako środka wyrazu, decydującego o przekazywaniu treści ideowych przez wystawy, zarówno w tradycyjnych instytucjach muzealnych jak i poza nimi (m.in. w ramach działań efemerycznych, wykorzystywania przestrzeni publicznej czy internetu).	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	współpracy z instytucjami wystawienniczymi w celu przygotowywania wystaw i właściwego wykorzystywania przestrzeni ekspozycyjnych, zarówno dla celów wystawienniczych, badawczych i edukacyjnych.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	<p>Studenci poznają kolejno poszczególne elementy składające się na fenomen, jakim jest „wystawa sztuki”. Podczas kolejnych wykładów wyeksponowane zostaną poszczególne aspekty wystawiennictwa: relacja z instytucją, w ramach której wystawa powstaje i jest prezentowana, fizyczna przestrzeń budynku/miejsca ekspozycji oraz sposób ukazania poszczególnych prac, jak również funkcje wystaw: polityczna, społeczna i edukacyjna. Przedstawienie każdego z tych elementów, stanowić będzie również pretekst dla przywołania koncepcji teoretycznych stawiających właśnie instytucjonalność, charakter fizycznej przestrzeni czy rys społeczno-polityczny w centrum interpretacji wystaw.</p>	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	analiza wybranych problemów omawianych podczas zajęć, w formie krótkich odpowiedzi pisemnych na zadane pytania.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
uczestnictwo w egzaminie	2
przygotowanie do egzaminu	10
analiza problemu	8
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Praktyka organizacji wystaw (spec. kuratorska)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 3
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć ćwiczenia: 30	Liczba punktów ECTS 2	
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	poszczególne etapy tworzenia i organizacji wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W10
W2	zjawiska związane z polityką wystawienniczą instytucji, warunkami prawnymi i finansowymi organizacji wystaw i wydarzeń kulturalnych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W10
W3	podstawowe informacje dotyczące fundraisingu	HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	stworzyć projekt wystawy lub wydarzenia kulturalnego uwzględniając różne posiadane i niezbędne zasoby organizatora	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08
U2	opracować budżet wystawy lub wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03
U3	opracować plan zarządzania i administrowania projektem wystawienniczym lub wydarzeniem kulturalnym z uwzględnieniem specyfiki różnych instytucji	HSZ_K2_U03
U4	zapanować działania związane z opracowaniem wytycznych, zamówieniem i wykonaniem projektu aranżacji wystawy lub wydarzenia kulturalnego, ich produkcji, demontażu wystawy	HSZ_K2_U03
U5	opracować konspekt scenariusza wystawy lub wydarzenia kulturalnego oraz towarzyszących jej elementów interpretacyjnych (napisy, podpisy, plansze)	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09
U6	wypełnić przykładowy wniosek o dofinansowanie wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03

U7	przygotować przykładowy program edukacyjny towarzyszący wystawie i wydarzeniu kulturalnemu	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06
U8	opracować przykładowy plan promocji wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08
U9	opracować plan wydawniczy towarzyszący wystawie i wydarzeniu kulturalnemu	HSZ_K2_U03
U10	przeprowadzić ewaluację wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student gotów jest do podjęcia współpracy w ramach zespołu projektowego z różnymi typami instytucji kultury i przedstawicielami różnych specjalności	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07
K2	student jest gotów do podjęcia zarządzania projektem	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07
K3	określenia potrzeb różnych grup odbiorców wystaw lub wydarzeń kulturalnych z uwzględnieniem specyfiki ich kompetencji kulturowych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Planowanie wystawy i wydarzenia kulturalnego z uwzględnieniem posiadanych i niezbędnych zasobów;	W1, W2, U1, K1, K2
2.	Budżetowanie (wraz z tworzeniem zapytań ofertowych)	W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Wykonanie planu logistycznego; administracja z uwzględnieniem typów i specyfiki funkcjonowania instytucji kulturalnych	W1, W2, U1, U3, K1, K2
4.	Praktyczne aspekty adaptacji i aranżacji przestrzeni wystawienniczej; scenografia i montaż/demontaż ekspozycji	W1, W2, U1, U4, K1, K2
5.	Produkcja wystawy transport, ubezpieczenie i magazynowanie obiektów	W1, W2, U1
6.	Formy współpracy z instytucjami, artystami, kuratorami	W1, W2, U1, U3, K1, K2
7.	Wybrane aspekty fundraisingu	W1, W3, U1, U2, U6
8.	Promocja wydarzenia; budowanie oferty komercyjnej;	W1, W2, U8, K1, K2, K3
9.	Proces i plan wydawniczy	W1, U1, U2, U9, K1, K2
10.	Dokumentacja fotograficzna i filmowa	W1, U1
11.	Postpromocja projektu oraz tworzenie oferty eksportowej	W1, W3, U3
12.	Przygotowanie programu edukacyjnego wystawy	W1, U1, U7, K1, K2, K3
13.	Przygotowanie konspektu i scenariusza wystawy	W1, W2, U1, U10, U5, K1, K2, K3
14.	Rozliczanie oraz ewaluacja merytoryczna i finansowa projektu	W1, U10

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

metoda projektów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	projekt	Zaliczenia prac pisemnych (projekt wystawy lub wydarzenia kulturalnego) dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej. Regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności w semestrze), aktywny udział w dyskusjach, lektura zadanej literatury; złożenie napisanych prac i opracowań, oraz przyjęcie ich przez prowadzącego zajęcia.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie projektu	15
zbieranie informacji do zadanej pracy	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	projekt
W1	x
W2	x
W3	x
U1	x
U2	x
U3	x
U4	x
U5	x
U6	x
U7	x
U8	x
U9	x
U10	x
K1	x
K2	x
K3	x

Nazwa przedmiotu Modele kuratorskie (spec. kuratorska)		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 4
Ścieżka specjalizacja kuratorska	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 6
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce
Przedmiot powiązany z badaniami naukowymi Tak		

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najważniejszymi zagadnieniami dotyczącymi współczesnych modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych, pracy w instytucji publicznej i prywatnej, organizacji międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	metody działań kuratorów wystaw w przeszłości i współcześnie, specyfikę praktyki kuratorskiej i jej różnych modeli od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, w tym najważniejsze przykłady wystawy w Polsce i na świecie oraz metody łączenia praktyki kuratorskiej i pracy naukowej.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	prowadzić badania naukowe związane z historią praktyki kuratorskiej, stosować odpowiednie modele kuratorskie do pracy z wybranymi dziełami sztuki, analizować specyfikę praktyki kuratorskiej jako metody analizowania i interpretowania dzieła sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		

K1	samodzielnej pracy badawczej związanej z rozwojem modeli kuratorskich, analizowania odmiennych praktyk kuratorskich w zależności od typu instytucji wystawienniczej i publiczności, do której skierowana jest wystawa, rozwijania własnej działalności kuratorskiej (w tym w zespołach kuratorskich) w kontekście historycznych przykładów modeli kuratorskich.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07
----	---	--

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podczas wykładu przedstawione zostaną najważniejsze zagadnienia dotyczące modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych od przełomu XIX i XX wieku po czasy współczesne, pracy w instytucji publicznej i prywatnej, organizacji międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej oraz wystaw organizowanych w Polsce. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw w XX wieku, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej, od czasów wiedeńskiej Secesji po najnowsze wydarzenia na polskiej i międzynarodowej scenie kuratorskiej. Wśród szczegółowych zagadnień znajdują się ponadto specyfika pracy kuratora w instytucji publicznej i prywatnej oraz praktyki niezależnej, metody organizacji wystaw grupowych i indywidualnych, najważniejsi kuratorzy XX wieku i proponowane przez nich modele kuratorskie, analiza przemian praktyki kuratorskiej na Biennale Sztuki w Wenecji i "Documenta" w Kassel oraz na współczesnych przeglądach sztuki aktualnej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	analiza wystaw i zastosowanych modeli kuratorskich, wybranych spośród przykładów omawianych na zajęciach

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	30
uczestnictwo w egzaminie	2
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	28
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20
analiza problemu	30
wykonanie ćwiczeń	30

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 170
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Problemy współczesnej kultury wizualnej		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć wykład: 30		Liczba punktów ECTS 4
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki o sztuce

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	podstawowe zagadnienia i terminologię badań nad kulturą wizualną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06
W2	znaczenie badań nad kulturą wizualną dla pogłębionej analizy dzieła sztuki, zwłaszcza w obszarze relacji sztuki z nowymi mediami i kulturą popularną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05
W3	najważniejsze teorie dotyczące interpretacji kultury wizualnej i zna dokonania ich twórców	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	posługiwać się terminologią z zakresu badań nad kulturą wizualną do opisu zjawisk artystycznych i ich miejsca we współczesnej kulturze	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07
U2	odnieć umiejętności interpretacyjne z zakresu historii sztuki do szerszego pola interpretacyjnego kultury wizualnej	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05
U3	posłużyć się metodologią badań nad kulturą wizualną w ramach interpretacji dzieła sztuki	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05
U4	przygotować ustną i pisemną prezentację sytuującą problematykę dzieła sztuki w kontekście zagadnień kultury wizualnej	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowadzenie pojęcia kultury wizualnej i jej relacji z badaniami nad sztuką	W1, W2, U1, U2, U3
2.	Omówienie najważniejszych koncepcji teoretycznych (tekstów źródłowych) dotyczących zagadnień kultury wizualnej oraz działalności ich twórców	W1, W3, U1, U2
3.	Omówienie wybranych pól badawczych dotyczących kultury wizualnej (np. ikonologia, ikonosefera, wizualizacja, motywy przedstawieniowe, reprodukcja, analiza fotografii, jako dziedziny sztuki współczesnej, zjawisko reprodukcji, montaż, semiotyka reklamy, spojrzenie i reprezentacja (polityka obrazu), fetysz i pragnienie, analiza filmu- perspektywa kinematograficzna)	W1, W2, W3, U1, U2, U3, U4

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

analiza tekstów, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w sylabusach. warunkiem zaliczenia jest regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze), aktywny udział w dyskusjach, lektura zadanej literatury.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
uczestnictwo w egzaminie	1
przygotowanie do egzaminu	30
przygotowanie do zajęć	15
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 106
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
W2	x
W3	x
U1	x
U2	x
U3	x
U4	x

Nazwa przedmiotu Edukacja artystyczna w szkole		
Klasyfikacja ISCED 0222 Historia i archeologia		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się egzamin
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 30		Liczba punktów ECTS 4
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Pedagogika

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych. Wymagane są udział i aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z najważniejszymi placówkami, zajmującymi się edukacją artystyczną w zakresie sztuk plastycznych i specyfiką działań edukacyjnych w tych placówkach.
C2	Prezentacja tradycyjnych i nowatorskich koncepcji edukacji artystycznej w placówkach różnego typu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	Student zna tradycyjne i nowatorskie koncepcje edukacji artystycznej, zna metody propagowania sztuki w mediach.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	Student potrafi opracować strategię edukacyjną w różnorodnych typach placówek oświatowych.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U10
U2	Student potrafi przygotować promocję sztuki w mediach tradycyjnych i cyfrowych.	HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	Student jest gotów do propagowania sztuki i dziedzictwa kulturowego w różny sposób i na różnych poziomach edukacji. Jest gotów do pracy w grupie nad projektami edukacyjnymi	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zapoznanie studentów z działalnością najważniejszych placówek, zajmujących się edukacją artystyczną w zakresie sztuk plastycznych i specyfiką działań edukacyjnych w tych placówkach.	W1
2.	Prezentacja tradycyjnych (dydaktyka szkolna, publiczne wykłady i prelekcje) i nowatorskich koncepcji edukacji artystycznej (warsztaty, akcje, społeczne działania i interwencje).	U1
3.	Prezentacja różnych metod edukacji artystycznej i propagowania sztuki w mediach tradycyjnych i cyfrowych.	U2
4.	Przedstawienie współczesnych koncepcji wykorzystania sztuk plastycznych w celach terapeutycznych i prospołecznych.	W1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku zaliczenia pisemnego (test wyboru i pytania otwarte), a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w sylabusie.

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
przygotowanie do egzaminu	60
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 30

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	egzamin pisemny
W1	x
U1	x
U2	x
K1	x

Nazwa przedmiotu Prawo w ochronie własności intelektualnej		
Klasyfikacja ISCED Brak kategorii ISCED	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się zaliczenie	
Kierunek studiów historia sztuki	Profil studiów ogólnoakademicki	Okres Semestr 4
Ścieżka Wszystkie	Języki wykładowe Polski	Obligatoryjność obowiązkowy
Sposób realizacji i godziny zajęć konwersatorium: 15		Liczba punktów ECTS 1
Poziom kształcenia drugiego stopnia	Forma studiów studia stacjonarne	Dyscypliny Nauki prawne

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Po zakończonym kursie student posiada wiedzę z zakresu polskiego oraz unijnego i międzynarodowego prawa własności intelektualnej (prawa autorskiego, prawa własności przemysłowej), z uwzględnieniem zasad wykorzystywania dóbr intelektualnych podczas przygotowywania pracy dyplomowej oraz wykonywania działalności zawodowej, gospodarczej. Student zna zasady ochrony cudzej i własnej twórczości, reguły odpowiedzialności z tytułu naruszenia prawa autorskiego (m.in. plagiat), zasady korzystania z cudzych utworów w ramach dozwolonego użytku. Student zna zasady obrotu prawami własności intelektualnej.
----	---

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się
Wiedzy - Student zna i rozumie:		
W1	podstawowe pojęcia i zasady ochrony własności intelektualnej, w tym przede wszystkim prawa autorskiego na poziomie krajowym oraz międzynarodowym (w tym unijnym) z uwzględnieniem wybranego orzecznictwa (dotyczącego aktualnych sporów sądowych mających znaczenie praktyczne)	HSZ_K2_W08
Umiejętności - Student potrafi:		
U1	analizować regulacje (i ich interpretacje) z zakresu prawa autorskiego oraz klasyfikować stany faktyczne z którymi są łączone konsekwencje prawne (zasady odpowiedzialności z tytułu naruszenia tych praw w tym w internecie, w przypadku plagiatu; zasady nabywania praw do dóbr niematerialnych)	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U08
Kompetencji społecznych - Student jest gotów do:		
K1	student jest gotów do ciągłego rozwoju zawodowego z uwzględnieniem reguł prawa własności intelektualnej	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K05

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Ogólne pojęcia prawa własności intelektualnej, typologia praw własności intelektualnej, sposoby uzyskiwania ochrony, prowadzone rejestry i bazy w zakresie praw własności intelektualnej, znaczenie praw własności intelektualnej w działalności badawczej, naukowej, instytucji kultury; ogólne zasady ochrony praw własności intelektualnej.	W1, K1
2.	1) przedmiot prawa autorskiego i praw pokrewnych, m.in. omówienie zasad ochrony wybranych kategorii utworów (w tym m.in. plastycznych, fotograficznych), prac dyplomowych, opracowań naukowych, 2) podmiot prawa autorskiego (utwory współautorskie, utwory pracownicze) 3) treść prawa autorskiego (autorskie prawa osobiste i majątkowe), odpowiedzialność z tytułu naruszenia praw autorskich (m.in. w internecie, plagiat) 4) dozwolony użytek (ze szczególnym uwzględnieniem form wykorzystywanych w działalności kulturalnej, edukacyjnej, gospodarczej) 5) umowy z zakresu prawa autorskiego 6) zasady wykorzystywania praw własności intelektualnej (znaki towarowe, wzory przemysłowe, wynalazki, tajemnica przedsiębiorstwa) w sferze działalności instytucji kultury oraz w działalności gospodarczej	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania:

wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	15
analiza aktów normatywnych	2
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	6
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	6
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 29
Liczba godzin kontaktowych	Liczba godzin 15

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Opis sposobu sprawdzenia osiągnięcia efektów uczenia się

Kod efektu uczenia się dla przedmiotu	Metoda sprawdzenia
	zaliczenie pisemne
W1	x
U1	x
K1	x